

Pleidooi m.b.t. verzoek voorlopig getuigenverhoor

Rotterdam, 15 augustus 2017

Edelachtbare,

Voordat ik mijn verzoek tot het voorlopig getuigenverhoor toelicht wil ik uw aandacht vragen voor het volgende. Ook u zal het niet ontgaan zijn dat ik begin vorige week voor volk en vaderland op een ongehoorde manier ben afgebrand in de landelijke media. Het Algemeen Dagblad, de Telegraaf, De Volkskrant, Trouw en Het Parool en alle regionale dagbladen van AD's dochter Wegener met een gezamenlijke oplage hoger dan het AD en De Telegraaf samen. RTL Boulevard met twee uitzendingen op *prime time*. RTL Late Night eveneens op prime time, Een vandaag, de NOS site, BNR Nieuwsradio, zelfs op het radio journaal. Niet alleen werden er zelfs op de publieke omroepen aantoonbare leugens gedebiteerd waar de ene journalist de andere napraatte of anderszins zonder enige duiding berichten van het OM overnamen of het gewezen vonnis van 7 augustus j.l. ter zake onder meer een verzoek tot oplegging van een contactverbod bewust naar het meest negatieve en ronduit valse scenario hebben uitgelegd. Ik ben zonder dat ook maar enig medium mij heeft benaderd voor hoor en wederhoor neergezet als een ordinaire stalker terwijl ik mevrouw Maaïke Terpstra in vijf jaar tijd slechts een viertal keer hebt benaderd. Daarvan twee maal met een schikkingsvoorstel terwijl ik daar niet toe gehouden was. Om dan van stalking te spreken is een gotspe. Wat dan ook volledig is ondersneeuwt is dat het Terpstra is geweest die volgens haar raadsman de procedure tegen mij heeft aangespannen. Volgens de raadsman is het ook Terpstra die twee ton van mij wil hebben. Toch ben ik het slachtoffer geworden van deze kennelijk geregisseerde guerrilla hetgeen voor elke rechter in dit land in een reguliere strafzaak pertinent meegewogen zou moeten worden. Alleen al deze publicitaire tsunami waaraan ik geen enkele weerstand kon bieden omdat mij geen enkel podium wordt vergund, rechtvaardigen naast de juridische onderbouwing een voorlopig getuigenverhoor om mijzelf te kunnen rehabiliteren tegen de in de media gebruikte kwalificaties als 'kierewiet', 'doorgedraaid', 'moet in een dwangbuis afgevoerd worden', 'hardnekkige stalker', 'idiot', 'psychiatrisch patiënt', 'psychopaat', 'complotgekkie' en andere walgelijke duidingen van mijn gedrag of persoonlijkheid. Kennelijk wordt er in mijn geval door de media van uit gegaan dat gerechtelijke dwalingen niet bestaan maar de recente geschiedenis heeft met De Schiedammer Parkmoord, de Zaanse Paskamermoord, De Puttense Moordzaak, De Deventer Moordzaak, De Showbizmoord, Ina Post, Lucia De Berk en anderen toch iets anders uit gewezen. Op te merken is dat ik in de Deventer Moordzaak een bijdrage hebt geleverd aan het valideren van een alternatief scenario dan wat nu nog als juridische waarheid geldt, maar dat ook in die zaak een herzieningsverzoek loopt dat door de AG van de Hoge Raad als positief is beoordeeld en waarin de Hoge Raad binnenkort een beslissing neemt. U weet dat zowel een negatief als een positief advies meestal door de Hoge Raad wordt gevolgd. Het programma Een Vandaag kwam in 2010 met een drieluik waarvan de inhoud naadloos aansloot bij mijn bevindingen terwijl men ook nog eens putte uit de uitkomsten van mijn onderzoek. De uitzendingen waren spraakmakend en noopte het OM om met het volstrekt leugenachtige 'Rapport Ali H.' te komen waarin een veelheid aan vastgestelde onwaarheden werden gedebiteerd. Ik wil maar gezegd hebben dat aanduidingen als 'kierewiet', 'doorgedraaid', 'moet in een dwangbuis afgevoerd worden', 'hardnekkige stalker', 'idiot', 'verschrikkelijk eigenwijze kerel', 'psychiatrisch patiënt', 'psychopaat' en 'complotgekkie' niet bepaald van toepassing zijn op mijn gedragingen dan wel mijn persoonlijkheid. Meer smadelijke uitlatingen over iemand zijn nauwelijks denkbaar. Mijn

bewijzen en getuigen worden nooit genoemd door de media, en als ze wel genoemd worden dan worden ze afgedaan als “onzin en flauwekul”.

Ik geef u deze introductie vooraf mee zodat u wat mij onlangs is overkomen mee kunt wegen in uw beslissing.

Zoals in mijn verzoekschrift is aangegeven valt mijn verzoek tot het doen horen van getuigen uiteen in een tweetal zaken: primair de strafzaak van Wolfgang Hebben waarin ik in eerste aanleg ben veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en waartegen thans een hoger beroep loopt. En secundair om mijn proceskansen te kunnen inschatten met betrekking tot mijn voorgenomen bodemprocedure tegen de Nederlandse staat wegens een onrechtmatige daad welke mij grote schade heeft berokkend.

Het hoger beroep in de strafzaak

In eerste aanleg is de rechtbank Leeuwarden voorbijgegaan aan het feit dat hier sprake is van een valse aangifte. De rechtbank heeft de aangifte vervolgens beoordeeld op basis van de tenlastelegging: smaad of smaadschrift. Welnu, met betrekking tot dat laatste mag worden aangenomen dat in hoger beroep het hof niet meer toe zal komen aan de beoordeling daarvan, als in rechte komt vast te staan dat hier sprake is van een valse aangifte. Het bewijs daarvoor is eenvoudig te leveren door de door mij gevraagde getuigen op te roepen en deze onder ede te horen.

Van grote betekenis is ook dat het OM weigert om mijn aangifte tegen Hebben wegens valse aangifte in behandeling te nemen. Dit terwijl nieuwe aangiftes van Hebben tegen mij wel worden vervolgd. Mijn herhaalde bezwaarschriften hiertegen worden simpelweg niet beantwoord. Kennelijk wil het OM ver van de vraag blijven of Hebben inderdaad een valse aangifte heeft gedaan. Ook hier wordt het gelijkheidsbeginsel op grove wijze geschonden.

Het is evident dat de verklaringen van deze getuigen mijn stellingen over de valsheid van de aangifte in rechte zullen bewijzen, waarna het hof niets anders kan doen dan over te gaan tot vernietiging van het bestreden vonnis om vervolgens opnieuw recht te spreken. Het kan niet anders zijn dat vrijspraak volgt. De rechtspraak heeft daarbij niets te verliezen, terwijl ik alles te verliezen heb en er langs deze weg ook nog eens recht gedaan kan worden aan het publicitaire onrecht dat mij is aangedaan, alsmede de enorme schade welke ik heb geleden aan vermeend verbeurde dwangsommen, proceskostenveroordelingen, griffierechten en niet in de laatste plaats de kosten die ik heb moeten maken voor mijn verdediging. Deze kosten belopen thans meer dan 60.000 euro alleen al in de strafzaak. In het groter geheel is er meer dan twee ton van mijn bankrekening geplukt middels executoriale beslagen waarvan gelukkig door uitspraken van uw collega's 160.000 euro terug is betaald. Evenzeer staat hier mijn verlies op meer dan 100.000 euro. Het belang tot toewijzing van het gevraagde getuigenverhoor is ook hiermee aangetoond.

Van belang is ook, in het geval het hof de valsheid van de aangifte wenst te passeren, de veroordeling tot smaad of smaadschrift geen stand kan houden. Ja, ik ben er bekend mee dat ook de waarheid smaad kan opleveren echter aan de uitsluitingsgronden daarvan kan ik meer dan ruimschoots beantwoorden. Zelfs 'onzorgvuldigheid' wat mij in het vonnis in eerste aanleg wordt voorgeworpen zal worden weerlegd door alle op te roepen getuigen. Zoals ook de proportionaliteit en het feit dat mij wordt aangerekend dat er andere wegen open stonden om misstanden aan de kaak te stellen, als wel het onnodig grievende van het aanduiden van de aangever met zijn volledige naam, terwijl aangever jaren voor mijn publicatie zelf meerdere malen onder zijn eigen naam de publiciteit had gezocht. Het verdedigingsbelang is in dat opzicht eveneens van groot belang. Het verzoek dient dan ook te worden toegewezen wegens voldoende belang, dan wel voldoende onderbouwing. Daarbij is het horen van de getuigen van belang voor de beantwoording van de vraag of de rechtvaardigingsgrond waarop ik een beroep doe zoals weergegeven in artikel 261, lid 3, van

toepassing is en het vereist het horen van de getuigen. Het artikel luidt: 'Noch smaad, noch smaadschrift bestaat voor zover de dader heeft gehandeld tot noodzakelijke verdediging, of te goeder trouw heeft kunnen aannemen dat het te last gelegde waar was en dat het algemeen belang de telastlegging eiste.' Het slagen van een beroep op artikel 261 lid 3 Sr is volstrekt afhankelijk van wat getuigen daaromtrent kunnen verklaren. Meer dan wat ik zelf reeds aanvoerde kunnen de op te roepen getuigen onderlijnen en bevestigen dat het algemeen belang het tenlastegelegde eiste alsmede dat ik er van uit mocht gaan dat ik te goeder trouw mocht aannemen dat het ten laste gelegde de waarheid was. De wet vereist een samenhang van beiden en het is juist dat wat het horen van getuigen tot een groot verdedigingsbelang maakt omdat in eerste aanleg op dat gebied overduidelijk sprake is van een misslag, waaronder begrepen dat ik me geenszins schuldig heb gemaakt aan een lichtvaardige verdenking, allerm minst onzorgvuldig te werk ben gegaan en ik geen andere middelen zou hebben aangewend. De door mij gepubliceerde feiten vonden meer dan steun in het beschikbare feitenmateriaal en het is juist dat aspect wat de gevraagde getuigen pontificaal kunnen en zullen bevestigen. Nogmaals, er waren geen andere mogelijkheden om misstanden, zoals de 'gedoofpotte' rol van Wolfgang Hebben aan de kaak te stellen. Ik verwijs naar enkele uitspraken van de Hoge Raad (op de vindplaatsen W8745, NJ62,276, NJ35,211 en NJ 53, 618) welke alle nimmer door nieuwe jurisprudentie zijn overvleugeld. Steeds heb ik mijn bevindingen met het Openbaar Ministerie gedeeld, actief heb ik verzocht om onderzoekshandelingen, steeds was dit voor dovemans oren. Steeds werden deze geweigerd zonder valide redenen.

In het vonnis in eerste aanleg wordt foutief gesteld dat ik de getuigen of bronnen niet zelf zou hebben gesproken en daarom de goede trouw als wel de zorgvuldigheid als onvoldoende werden beoordeeld. Maar zelfs als het waar zou zijn dat ik op mijn partner Mauritz ben afgegaan, dan nog is het onzin. Wij waren een tandem. Dat is hetzelfde als zeggen dat Carl Bernstein niet op Bob Woodward mocht afgaan over zijn gesprekken met Deep Throat.

Het zijn juist de door mij gewenste getuigen, die kunnen bevestigen dat ik allen vóór publicatie van het boek en dus ook voor de uitingen meerdere malen hebt gesproken en alleen al om die reden de toewijzing van het getuigenverhoor rechtvaardigen, ja, zelfs noodzakelijk maken. In feite is de noodzaak tot het horen van getuigen nog nooit zo groot geweest voor een eerlijke beoordeling van mijn zaak. Nog nooit is er zo een causaal verband geweest tussen het horen van getuigen en het recht op een eerlijk proces.

Verzoek m.b.t. mijn voorgenomen procedure tegen de Nederlandse staat.

Als gezegd hangt mijn verzoek samen als het gaat om zowel de lopende strafzaak als mijn voorgenomen procedure tegen de Nederlandse staat. Het ene vloeit immers voort uit het andere. Indien in recht vast komt te staan dat de thans als juridische waarheid geldende toedracht van de moord op Marianne Vaatstra, kan worden gelogenstraft middels mijn versie van de toedracht en de werkelijk schuldigen aan de moord en de verantwoordelijken voor het toedekken er van, dan is de schade welke ik heb geleden door het handelen van de overheid evident. Ik breng u op de hoogte van het feit dat ik Kamerleden Teeven en Brinkman vragen heb laten stellen aan de ministers Hirsch Ballin en Opstelten. In de antwoorden op deze vragen is aantoonbaar glashard gelogen. Van een debat kwam het niet en derhalve werden de vragen schriftelijk gesteld. Ook het programma Een Vandaag heeft in 2010 drie uitzendingen gebracht waarin de stelling naar voren werd gebracht dat het OM een verkeerde Ali Hassan heeft aangehouden. Het OM heeft hier uiteindelijk op gereageerd met het zogenaamde rapport Ali H. Dit rapport uit 2011 waarin men een uitgebreid onderzoek suggereert, concludeerde dat er geen aanwijzingen zijn gevonden dat een verkeerde Ali Hassan is aangehouden. Alle getuigen die stellen dat het niet om de juiste Ali H. ging, zijn in het rapport stelselmatig genegeerd. In het rapport wordt overigens wel Fa'ek Mustafa genoemd als vriend van Ali Hassan, maar het is duidelijk dat Faek Mustafa, één van mijn gewenste getuigen, niet is benaderd met de hamvraag of de juiste Ali H. is aangehouden. Sterker nog, Fa'ek heeft later aan ons verklaard

dat NIET de juiste Ali H. is aangehouden. Het is pas na de veroordeling van Jasper Steringa geweest dat ik en mijn team Fa'ek Mustafa hebben kunnen opsporen in zijn woonplaats Rotterdam. Uiteindelijk heeft hij verklaard dat hij ongewild getuige is geweest van de moord op Marianne Vaatstra door Ali Hassan in de caravan van Wolfgang Hebben. Deze getekende verklaring hebben wij reeds als productie aan uw rechtbank aangeleverd. Hierin zegt hij ook dat hij dit op de dag van de moord, 1 mei 1999, aan de politie heeft verklaard, nadat hij was opgepakt als verdachte. De verklaring wordt bovendien ondersteund door twee andere verklaringen van ex-asielzoekers, die wij ook hebben kunnen opsporen. Ook deze verklaringen van Rida Hashimi en Riad Elmakhour zijn als producties aangeleverd. Indien deze verklaringen de waarheid zijn, dan betekent dat dus dat het voor het onderzoek verantwoordelijke Justitie, direct de ware toedracht van de moord heeft geweten. Maar deze toedracht doelbewust aan de familie Vaatstra en de rest van Nederland heeft onthouden. Het betekent dat Justitie nu reeds 18 jaar een toneelstuk heeft opgevoerd tegen miljoenen euro's aan onderzoek en mankracht op kosten van de gemeenschap. Ten koste van uiteindelijk een veeboer die dan onterecht voor de moord veroordeeld zou zijn. Het betekent dat de werkelijke moordenaar Ali Hassan en Fa'ek Mustafa als getuige, direct al in weekend van de moord buiten beeld zijn gebracht door Justitie. Het betekent ook dat Justitie direct wist dat Wolfgang Hebben betrokken bij de moord was. Een groter ambtsmisdrijf is nauwelijks voorstelbaar. Het is niet alleen een misdrijf tegen de familie Vaatstra, maar tegen het hele Nederlandse volk en de rechtsstaat waartegen ik me teweer heb gesteld en op basis waarvan mij door de overheid grote schade is toegebracht middels vexatoire rechtszaken die het gevolg zijn van deze gerechtelijke dwalingen en flagrante ambtsmisdrijven. Het doen horen van Fa'ek Mustafa is derhalve niet uitsluitend van groot belang in de strafzaak tegen mij, maar vooral in het belang van de kwaliteit van onze rechtsstaat, en secundair in het belang van de door mij te voeren procedure tegen de Nederlandse staat.

Mijn verzoek is óók gestoeld op de proceseconomische kant van de zaak, om reden waarvan ik tevens de op te roepen getuigen wenst uit te breiden. Immers, naast de strafzaak en het voornemen tot een procedure tegen de staat loopt er eveneens nog een bodemprocedure over de vermeende schending van het auteursrecht van het dagboekje van Maaïke Terpstra. Een belanghebbende zaak waarin thans ook het horen van Terpstra van evident belang is om te beoordelen of de gegeven toestemming als verwoord in het cruciale door beide partijen ingebrachte document, 'Het Campingverslag', authentiek is ja dan nee. Notabene eist Terpstra's advocaat Yehudi Moszcwicz op 12 augustus 2014 voor het hof in Amsterdam bij Memorie van antwoord in principaal appel, tevens memorie van grieven in incidenteel appel (rolnummer 200.149.179/01) het horen onder ede van Maaïke Terpstra en haar zus. In een later stadium, als dit Terpstra niet meer gelegen komt voert hij tegen een identiek verzoek van Dankbaar en Mauritz krachtig verweer. Het kruisverband en de samenhang tussen de thans lopende zaken brengen met zich mee de pure noodzaak tot het toestaan van een voorlopig getuigen verhoor om voor eens en altijd duidelijkheid te krijgen van zaken welke van doorslaggevende betekenis zijn.

Ik wijs er op dat Fa'ek Mustafa zich niet heeft verweerd tegen het getuigenverzoek en zelfs heeft laten weten te willen verklaren onder ede als hij voor de rechter moet getuigen. Dat betekent dus reeds dat hij iets te verklaren heeft. Mijn belang om in eerste instantie Fa'ek te kunnen horen is dus zeer groot en onlosmakelijk verbonden met een objectieve beoordeling van mijn strafzaak tegen Hebben. Ik ben immers reeds veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf. Het gaat niet om niets. Met het verhoor van Fa'ek kan ik aantonen dat Hebben een valse aangifte tegen mij heeft ingediend. Hebben ontkent immers in zijn aangiftes en dagvaardingen dat hij Fa'ek Mustafa, Ali Hassan en Marianne Vaatstra ooit heeft ontmoet of gekend. De verklaring van Faek zegt iets heel anders. Op basis van een valse aangifte kan als gezegd onmogelijk een veroordeling volgen. Echter tot nu toe heb ik dat niet mogen en kunnen bewijzen omdat Fa'ek en andere getuigen mij in eerdere stadia geweigerd zijn. Hiermee is mij een grondrecht ontnomen om mijn onschuld te kunnen aantonen. Het is een grondrecht om getuigen te mogen horen, zeker als die getuigen mijn onschuld kunnen bewijzen. Niet alleen ik ben onlosmakelijk gebaat bij het horen onder ede van Fa'ek Mustafa en Hans

Mauritz, heel de Nederlandse samenleving is daarbij gebaat. Het dient immers een groot maatschappelijk belang om helder in rechte vastgesteld te krijgen dat Fa'ek Mustafa reeds op de dag van de moord de ware toedracht aan Justitie heeft verteld. Het dient een groot maatschappelijk belang om aan te tonen dat onze Justitie laakbaar en verwijtbaar heeft gehandeld. Het is dat wat ik van groot belang acht om aandacht voor te vragen. Waarmee ik de Nederlandse rechtsstaat slechts een dienst tracht te bewijzen.

Ik zou het ook kunnen omdraaien. Justitie en in het verlengde daarvan de media, stelt dat ik een fantast ben en dat mijn bewijzen allemaal onzin zijn. Welnu, dan is het ook in het belang van Justitie om Fa'ek Mustafa als getuige te horen, in plaats van dat tegen te houden. Daarmee zou de stelling van Justitie immers bewezen worden.

Ik geloof nog in een integere rechtsstaat en dito rechters. Het is aan u om dat geloof te rechtvaardigen door het getuigenverzoek toe te staan. Hoe dan ook, het getuigenverhoor van Fa'ek is een absoluut recht en voorwaarde om mijn onschuld in de strafzaak tegen mij aan te tonen.

Mijn schade is ENORM. Niet alleen heb ik tonnen aan kosten moeten maken voor mijn verdediging, ik ben reeds onterecht veroordeeld, er zijn forse bedragen van mijn rekening geplukt, maar bovenal ben ik afgeschilderd als een obsessieve, gestoorde paria die alles bij elkaar verzint. Bovendien heeft dit niet alleen weerslag op mijzelf. Wie denkt bijvoorbeeld dat mijn kinderen het amusant vinden dat hun vader helemaal wordt afgemaakt op landelijke TV? Dit terwijl ik zelf meen dat ik onze samenleving en rechtsstaat slechts een dienst probeer te bewijzen.

Met de gevraagde getuigenverhoren zal duidelijk worden wat er flauwekul is of niet. Of ik veroordeeld moet worden of niet. Of ik gek ben of niet. Juist nu ik zo eenzijdig zonder wederhoor wordt neergezet als een doorgedraaide idioot heb ik een extra groot belang om mijzelf te kunnen rehabiliteren tegenover deze zeer incriminerende en valse beschuldigingen. Het gaat hier om pure, onversneden laster op ongekende schaal. Dit kan ik alleen bewijzen middels het horen van deze getuigen. Ik heb recht op een eerlijk proces dat ik tot nu niet heb gekregen. In artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is dit vastgesteld:

Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft eenieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

Ook is daarin het recht op getuigen geregeld:

Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten: de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge;

Edelachtbare, U denkt toch niet dat ik er plezier in schep om de heer Hebben vals te beschuldigen van betrokkenheid bij een zo gruwelijke moord? Met alle gevolgen van dien voor mij als die beschuldiging inderdaad vals zou zijn? Dan mag ik inderdaad veroordeeld worden. Niet ik doe dat, maar Fa'ek Mustafa en anderen doen dat. Ik ben slechts de boodschapper. En ik ben bereid om in rechte te laten vaststellen of ik inderdaad de heer Hebben en topambtenaren vals heb beschuldigd.

Ik ga er van uit dat ik met dit pleidooi op een positief besluit mag rekenen van u.

Met dank voor uw aandacht,

Willem Jan Dankbaar